

VI.

Forslag til Lov

om

midlertidig Tillægsafgift paa Vin.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 6. Oktober 1917.*)

§ 1.

Af alle Beholdninger af Vin, hvorved i denne Lov forstaaes de under Toldlovens Løbe-Nr. 18—19 hørende Varer (med Undtagelse af Limonade, flydende Frugtsaft, Most og lignende Varer uden Tilsætning af Spiritus eller Sukker eller med ikke større Tilsætning deraf end fornødent til Bevaringen), der den 1. September 1917 ved Døgnets Begyndelse fandtes her i Landet og omfattedes af Forbudet i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. August d. A. om midlertidige Bestemmelser vedrørende Beholdningerne af Vin, skal de, som den 1. September d. A. var Ejere eller for udenlandsk Regning Besiddere af disse Beholdninger, eventuelt de, der med Finansministerens Tilladelse fra den hittidige Ejer faar overført saadanne Beholdninger til deres Lager, til Statskassen svare en Tillægsafgift lig Detailprisen for de paagældende Varer paa Optællingsdagen ved Salg fra handlende til Forbruger. For de Varer, hvis Detailpris andrager mindre end 2 Kr. pr. Helflaske ($\frac{3}{4}$) eller et dertil svarende Maal, vil Tillægsafgift dog kun være at erlægge med Halvdelen af Detailprisen.

§ 2.

Ved Beregningen af Tillægsafgiften efter § 1 vil de Detailpriser, som er opgivne i de i Henhold til Indenrigsministeriets ovennævnte Bekendtgørelse fremsendte Indberetninger, kunne benyttes som vejledende. I øvrigt fastsættes de Detailpriser, der skal lægges til Grund ved Afgiftsberegningen, endeligt af Finansministeren efter forud indhentet Betænkning hos det ved kongelig Anordning af 17. Marts d. A., jfr. Lov af s. D. om Tillægsafgift paa Spiritus, nedsatte Vurderingsnævn.

For Varer, der ikke kan sælges til Forbrug i den foreliggende Tilstand, fastsættes Prisen ligeledes af Finansministeren efter Betænkning fra Nævnet. Paa samme Maade afgøres Spørgsmaal om, hvorvidt saadanne Varer skal svare Tillægsafgift efter hel eller halv Detailpris.

For Nævnet kan Finansministeren ogsaa forelægge andre Spørgsmaal vedrørende Lovens Udførelse.

Finansministerens Afgørelse kan ikke gøres til Genstand for Rettergang.

*) Se Tillæg A. Sp. 2207; Tillæg B. Sp. 5; Landstingstidenden: Fremsættelsen Sp. 21, 1ste Behandling Sp. 26, 2den Behandling Sp. 83, 3die Behandling Sp. 121.